

Pelegrinatge a Jerusalem 5: diumenge de Rams

Dg, 28/03/2010 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Pau i Bé

La primera processó que hem vist en arribar al Sant Sepulcre ha estat la grega ortodoxa acompanyada d'un potentíssim repic de campanes. Les palmes groc pàl·lid amb la revora verda destacaven contra el fons negre dels hàbits i les barbes llargues. De dones no n'hi havia. Just a l'entrar, a mà esquerra, desfilava la processó siríaca: tots vestits color d'or, amb un patriarca molt vellet que s'ha adormit a la cadira i un bisbe també d'edat venerable al qual tothom besava la palma, la creu i la mà. Les dones de la processó siríaca feien el crit de festa aquell tan agut que fan mentre desplacen la llengua entre els llavis de costat a costat a una velocitat extraordinària. Els armenis els vam veure ahir: van de blau cel i canten molt bé. Entre els celebrants catòlics dominava el color vermell: celebraven en llatí al Sant Sepulcre i en àrab a la parròquia. Amb la Mary hem anat a la parròquia i hem tingut la grata sorpresa de veure que en lloc de palmes a la processó portaven branques d'olivera. Al meu costat, un germà de la Salle de Burgos i una mare palestina amb quatre nois petits molt espavilats i en òbvia espera del cinquè: 'Hosannah, beneït el qui ve en nom del Senyor, hosannah'. Com a casa.

Avui ja no plou i el sol ha picat amb força al migdia, però a la processó del matí que ha durat gairebé mitja hora pels carrers del voltant de la parròquia l'ambient no podia ser més agradable i la festa es notava pertot: famílies mudades, cares somrients, gent als balcons i als terrats, música forta, les branques d'olivera i un munt de nens i nenes corrent entre les cames. Durant la missa, a cada banc de l'església n'hi havia almenys tres o quatre, tots molt atents i cantant a ple pulmó. He combregat a la boca com feien tots i crec que ha estat la primera vegada. No m'ha desagradat.

A la tarda ens hem unit a la processó històrica que recorre la mateixa ruta que va fer Jesús muntat sobre el pollí: des de Betfagué a les muralles de Jerusalem creuant el torrent Cedró fins acabar intramurs al magnífic jardí de l'església de Santa Anna - on es veuen les restes de l'antiga piscina de Bethesda (Jo 5, 2-18) - amb una festassa amenitzada pel grup palestí Al-Raja' ('esperança'): en el grup hi ha dos frares franciscans (un toca la guitarra elèctrica i l'altre fa veus) i un trompetista boníssim que feia improvisacions. Hem ballat en rotllanes presidits per una custòdia que guarda una relíquia de la creu fins que ha arribat el patriarca de l'Església llatina a Jerusalem (el bisbe Fuad, originari de Jordània). Ha parlat en àrab i en francès de forma molt inspirada a favor de la pau i ens ha beneït amb la creu-reliquiari.

La processó de la tarda ha recorregut una distància d'uns 2 Km. Hi havia grups catòlics de totes les nacions que es troben de pelegrinatge a Terra Santa (de polonesos n'he vist dos, un de Torreciudad, dels EEUU, de les Filipines, argentins, francesos i africans) i també força turistes fent fotos. En total deviem ser unes

1500 persones. La processó l'han presidides els minyons escoltes i les noies guia de Jerusalem cantant en àrab. Ens anaven sobrevolant helicòpters de l'exèrcit israelià i soldats armats vigilaven la carretera i l'entrada a la ciutat.

Programa de demà, dilluns 29 de març: mur de les lamentacions, esplanada de la mesquita Al-Aqsa i la cúpula de la Roca, església luterana de la Resurrecció i visita a l'oasi de Jericó, la ciutat més antiga del món.

(la primera foto és l'església de Santa Anna vista des de la piscina de Bethsaida i les altres dues són de les branques d'olivera i de palma que avui he portat a les processons; la creu de palma petita l'ha fet la Mary a l'estil copta; el rosari me la regalat una germana de la mare Teresa de Calcuta i la palma grossa l'ha feta un palestí que treballava al carrer i m'ha dit que havia passat 18 anys a la presó; les fotos de les palmes les ha fet el David Hill, company de la pelegrinació i metge otorrino a la Florida)

